

Яким чином нараховують та сплачують ЄВ за себе члени фермерського господарства?

ЗІР, категорія 301.04.04

Частиною першою ст. 3 Закону України від 19 червня 2003 року № 973-IV «Про фермерське господарство» із змінами та доповненнями визначено, що членами фермерського господарства можуть бути подружжя, їх батьки, діти, які досягли 14-річного віку, інші члени сім'ї, родичі, які об'єдналися для спільного ведення фермерського господарства, визнають і дотримуються положень установчого документа фермерського господарства. Членами фермерського господарства не можуть бути особи, які працюють у ньому за трудовим договором (контрактом).

Згідно з п. 7.12 розд. 7 Методичних рекомендацій з організації та ведення бухгалтерського обліку в селянських (фермерських) господарствах, затверджених наказом Міністерства аграрної політики України від 02.07.2001 № 189, фінансовий результат господарства (дохід) розподіляється між членами господарства пропорційно трудовому внеску кожного з них і використовується для визначення заробітку, утримань і відрахувань на соціальні заходи згідно з чинним законодавством.

Законом України від 03 жовтня 2017 року № 2148-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій» внесено зміни до Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464) відповідно до яких, починаючи з 01.01.2018, члени фермерського господарства, якщо вони не належать до осіб, які підлягають страхуванню на інших підставах, є платниками єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) (п. 5 прим. 1 частини першої ст. 4 Закону № 2464).

Платники єдиного внеску, зазначені, зокрема, у п. 5 прим. 1 частини першої ст. 4 Закону № 2464, зобов'язані сплачувати за себе єдиний внесок, нарахований за календарний квартал, до 20 числа місяця, що настає за кварталом, за який сплачується єдиний внесок (абзац третій частини восьмої ст. 9 Закону № 2464).

Частиною п'ятою ст. 8 Закону № 2464 для зазначеної категорії платників встановлена обов'язкова ставка єдиного внеску, що дорівнює 22 відс. бази нарахування.

Базою нарахування єдиного внеску для членів фермерського господарства, якщо вони не належать до осіб, які підлягають страхуванню на інших підставах, є сума доходу (прибутку), отриманого від їх діяльності, що підлягає обкладенню податком на доходи фізичних осіб. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску на місяць. У разі якщо таким платником не отримано дохід (прибуток) у звітному кварталі або окремому місяці звітного кварталу, такий платник зобов'язаний визначити базу нарахування, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої Законом № 2464. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску (п. 2 частини першої ст. 7 Закону № 2464).

Єдиний внесок підлягає сплаті незалежно від фінансового стану платника (частина дванадцята ст. 9 Закону № 2464).

Право на звільнення від сплати єдиного внеску за себе мають члени фермерського господарства, якщо вони належать до осіб, які підлягають страхуванню на інших підставах, або отримують пенсію за віком, або є особами з інвалідністю, або досягли віку, встановленого ст. 26 Закону України від 09 липня 2003 року № 1058-IV «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», та отримують відповідно до закону пенсію або соціальну допомогу (частина четверта ст. 4 Закону № 2464).